
Shtojca 1

Përgjigjet e pyetjeve në fund të çdo kapitulli

KUSH ËSHTË PERËNDIA, ATI?

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 1)

1. Vetëm një qenie është Perëndia i vërtetë dhe i gjallë. Ai krijoi botën dhe është i vetmi që është i përjetshëm, i gjithëpushtetshëm, i gjithëditur dhe i pranishëm kudo.
2. Perëndia i vërtetë është në tre persona (Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë), sidoqoftë këta të tre kanë një natyrë dhe një qëllim.
3. Koncepti i Testamentit të Vjetër për Perëndinë duket te Zanafilla 1:26, Zanafilla 3:22, Zanafilla 11:7 dhe Isaia 6:8.
4. Pagëzimi i Jezusit, puna për shpëtimin e njeriut, lutja dhe pagëzimi në Urdhërimin e madh janë momente që na tregojnë se Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë punojnë duke bashkëpunuar.
5. E vetmja mënyrë që njerëzit të vijnë te Perëndia, është përmes Jezu Krishtit, i vetmi ndërmjetës midis Perëndisë dhe njeriut.
6. Gjoni 14:6 dhe 1 Timoteut 2:5 na mësojnë se Perëndisë nuk mund t'i afrohemi me anë të engjëjve, paraardhësve apo njerëzve të tjerë (të gjallë apo të vdekur). Jezu Krishti është rruga e vetme për tek Ati.
7. Jezusi është quajtur «Biri i Njeriut» për të përshkruar marrëdhënien e Tij me njerëzimin. Në marrëdhënien e Tij me Perëndinë, Ai është quajtur «Biri i Perëndisë».
8. Disa nga faktet e dhëna në Bibël për Perëndinë janë këto: (1) Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë ekzistojnë. (2) Të tre përbëjnë një Perëndi të lavdishëm. (3) Ata janë të bashkuar dhe ekzistojnë

- si një i vetëm. (4) Ata janë të përjetshëm, të veçantë dhe të ndryshëm nga gjithë gjërat e krijuara. (5) Ata janë një në vullnet dhe qëllim.
9. Këto të vërteta janë të bazuara në faktin se Perëndia krijoi gjithë gjërat: (1) Ai është shkaku i ekzistencës së gjithçkaje. (2) Ai është i përjetshëm. (3) Ai është i gjithëpushtetshëm. (4) Ai është i gjithëditur. (5) Ai është i pranishëm kudo. (6) Ai është Perëndia i vetëm, i vërtetë dhe i gjallë.
  10. Na tregohet te libri i Kolosianëve 1:16–17 se Perëndia vazhdon të punojë në botë duke mbajtur gjithë gjërat së bashku. Llogjika dhe vëzhgimi i kujdesshëm na tregojnë se nje dorë e gjithëpushtetshme mban tokën dhe ligjet e natyrës. Ai vazhdon të japë ajër, ujë dhe dritën e diellit për tokën dhe njerëzit në të.
  11. Gjykimi i drejtë i Perëndisë përmes Jezu Krishtit do të jetë personal, i veçantë dhe universal.

A ËSHTË BIBLA FJALA E PERËNDISË?

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 2)

1. Diocleti nuk pati sukses në përpjekjet e tij për të shkatërruar Biblën. Në fakt, njëqind vjet më vonë, kur një perandor tjetër romak njoftoi se donte të riprodhonte Testamentin e Ri, pesëdhjetë kopje iu dhanë atij, vetëm brenda 24 orëve.
2. Të shkruar në një botë që nuk dinte ndonjë gjë për higjienën apo praktikën shëndetësore, librat e Moisiut demonstrojnë koncepte moderne. Edhe pse i shkruar tre mijë vjetë përpara se shkencëtarët të zbulonin mikrobet, Levitiku 13:45 jep udhëzime për të ndihmuar në parandalimin e përhapjes së sëmundjes.
3. Edhe pse Bibla përfshin çdo subjekt të njohur në literaturë dhe u shkrua nga më shumë se dyzet autorë në një periudhë rreth dy mijë vjeçare, ajo demonstroi unitet të plotë.
4. Tema e Biblës është historia e një Njeriu, Jezu Krishtit.
5. Bibla ka influencuar njerëzimin më shumë se çdo libër tjetër. Ajo ka ndryshuar rrjedhën e historisë, ka ndërtuar perandori dhe u ka dhënë bekime atyre që u janë bindur ligjeve të saj.
6. Bibla i ofron lexuesit shpresë dhe siguri për përjetësinë e tij dhe i sjell atij ngushëllim, kur një i afërm i tij vdes.
7. Mbijetesa, domethënia, larmia, uniteti, tema, fuqia dhe prehja që njerëzit gjejnë në të, dëshmojnë se autori i Biblës është Perëndia vetë.

JEZUSI, BIRI I PERËNDISË

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 3)

1. Në qendër të kristianizmit gjendet e vërteta se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë.
2. Lindja e Jezusit, duke përfshirë disa detaje të gjenealogjisë së Tij, ishte profetizuar kohë më përpara. Vendi dhe natyra e lindjes së Tij ishin predikuar. Profetët predikuan largimin e Tij në Egjipt dhe masakrën në kohën e lindjes së Tij. Profecitë treguan për jetën e Tij në Galile, hyrjen e Tij fitimtare në Jeruzalem, pararendësin dhe punën e Tij. Misioni i Tij, mësimet e Tij me anë të shembëlltyrave, puna e Tij në mes të johebrenjve dhe mohimi i Tij nga drejtuesit hebrenj, ishin predikuar të gjitha kohë më parë. Tradhtia ndaj Jezusit dhe vdekja e Tij ishin përshkruar në profeci me detaje të mëdha. Fjalët e Tij të vdekjes ishin predikuar kohë më parë, bashkë me informacionin për varrosjen, ringjalljen dhe ngjitjen e Tij në qiell. (Shikoni faqet 2 dhe 3 të mësimit “Jezusi, Biri i Perëndisë”.)
3. Plotësimi i profecive për jetën e Jezusit tregon se Jezusi ishte hyjnor dhe se njerëzit që shkruan Biblën, ishin të frymëzuar.
4. Jezusi tha se ekzistonte përpara Abrahamit dhe se Ai ishte me Perëndinë përpara fillimit të botës. Ai deklaroi se erdhi nga qielli dhe se kishte gjithë autoritetin në tokë.
5. Jezusi tha se Ai ishte drita e botës dhe në fakt Ai bëri që të verbërit të shikonin. Ai e quajti veten buka e jetës dhe Ai ushqeui pesë mijë veta. Ai tha se ishte ringjallja dhe jeta dhe ngriti Lllazarin nga vdekja.
6. Mirësia e Jezusit u pranua nga gruaja e Pilatit, nga Herodi, nga hajduti në kryq dhe madje edhe nga Juda.
7. Dita e Zotit, Darka e Zotit, pagëzimi dhe kalendari ynë janë evidenca të influencës së Jezusit në botë sot.

KUSH ËSHTË FRYMA E SHENJTË?

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 4)

1. Pyetja është «Kush?» në vend të «Çfarë?», sepse Fryma e Shenjtë është një qenie, një individ hyjnor me personalitet.
2. Fakti që Fryma e Shenjtë demonstroi gjykim, mendje, vullnet, njohuri dhe emocione, tregon se Ai është një person i gjallë dhe jo thjesht një forcë.
3. Keqtrajtimi i fuqive apo forcave të caktuara në Bibël zakonisht

nuk është përshkruar me fjalët «brenegos», «fyej» apo «shuaj», veçse në kuptimin poetik apo figurativ. Kështu që konteksti i këtyre vargjeve nuk tregon se gjuha e përdorur është poetike apo figurative. Në qoftë se dikush mund të «brenegosë» apo «fyejë» Frymën e Shenjtë, atëhere Fryma e Shenjtë duhet të jetë një Person.

4. Fryma e Shenjtë ka të njëjta me Atin dhe Birin cilësitë e të qenit i përjetshëm, i gjithëditur, i plotëfuqishëm dhe i pranishëm kudo. Ashtu si Ati dhe Biri, Fryma ka fuqi krijuese.

PERËNDIA U BË NJERI

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 5)

1. Katër librat e parë të Testamentit të Ri, ungjijtë, tregojnë se si Perëndia u bë njeri.
2. Lindja nuk ishte fillimi për Jezusin. Ai kishte lavdinë e Atit përpara se bota të ekzistonte.
3. Gjoni 1:1–5 na mëson këto katër të vërteta të mëdha: (1) Jezusi nuk ishte një krijim. (2) Perëndia krijoi botën përmes Jezusit. (3) Jezusi u dha jetë të gjallëve. (4) Jezusi është Zot i jetës dhe i vdekjes.
4. Jezusi zbriti (1) nga qielli, (2) u bë njeri, (3) u shërbeu njerëzve dhe (4) iu nënshtrua vdekjes.
5. Fakti që Perëndia u bë njeri, është e vërteta kryesore e kristianizmit.
6. Lindja e Jezusit ishte e veçantë, sepse lindi nga një virgjëreshë.
7. Ne kurrë nuk duhet të harrojmë se Jezusi (1) ishte dhe është Zot, (2) u bë një njeri dhe (3) jetoi në tokë si Zot-Njeri.
8. Jezusi ishte Zot: Bërja e Tij njeri ishte ndryshim po aq i madh sa kthimi i njeriut në mizë.

KUSH ËSHTË JEZUSI PËR NE?

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 6)

1. Fjala «shpëtimtar» i referohet dikujt që shpëton të tjerët nga nje rrezik i madh.
2. Jezusi është një shpëtimtar i veçantë, sepse Ai na shpëton nga mëkatet tona. Ai është një shpëtimtar shpirtëror.
3. «Krishti» do të thotë «i vajosuri apo i zgjedhuri i Perëndisë».
4. Ne e dimë që Jezusi është Biri i Perëndisë, sepse Perëndia e deklaroi Atë si Birin e Tij gjatë pagëzimit të Jezusit. Apostulli

- Gjon tha se na janë dhënë tre dëshmitarë: Fryma, uji dhe gjaku.
- Kur foli për Frymën e Shenjtë, ujin dhe gjakun, apostulli u referohej ngjarjeve në jetën e Jezusit. Fryma erdhi përmbi Jezusin, kur u pagëzua në ujë dhe gjaku i referohet ngjarjeve që shoqëruan vdekjen e Tij.
  - Pjetri sfidoi dëgjuesit e tij që ta pranonin Jezusin si Zot dhe Krisht (Veprat 2:36).
  - Në qoftë se Jezusi është Zot (dhe Ai është), atëhere duhet t'u nënshtrohemi mësimëve të Tij dhe t'i japim prioritet në jetë.

PSE ERDHI JEZUSI NË TOKË?

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 7)

- Ardhja e Perëndisë në tokë ishte ngjarja më e madhe në historinë e njerëzimit. Shpëtimi ynë varej nga ardhja e Tij për të vdekur në kryq.
- Jezusi ishte tërësisht njeri dhe tërësisht hyjnor.
- Jezusi ishte tërësisht hyjnor dhe tërësisht njeri.
- Zoti ynë erdhi për të thirrur, me anë të misionit, vdekjes dhe ringjalljes së Tij, njerëzit që Ai i quan kisha e Tij.
- Jezusi zgjodhi dymbëdhjetë apostuj dhe i përgatiti ata personalisht, por është e qartë se Ai po i përgatiste për punën që ata do të bënin pas largimit të Tij (Gjoni 14:19).
- Letrat në Bibël na tregojnë se si t'i përgjigjemi jetës së Krishtit duke qenë trupi i Tij shpirtëror.
- Jo, nuk mund t'i përgjigjemi ashtu si duhet jetës së Jezusit pa u bërë kisha e Tij.
- Nuk mund ta përmbushim misionin e Jezusit për ne në këtë botë, pa jetuar si kisha e Tij.

KRYQI DHE KISHA

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 8)

- Në qendër të tregimit të Biblës është sakrifica e jetës së Birit të Perëndisë e bërë në kryq për njerëzit.
- Në qendër të kristianizmit është dhënia e sakrificës hyjnore për mëkatën dhe ringjallja e asaj sakrifice nga vdekja.
- Kristianizmi nuk mund të ekzistojë pa kishën, sepse një kokë nuk mund të funksionojë pa një trup dhe as një trup nuk mund të funksionojë pa një kokë.
- Kryqi (1) krijoi kishën, (2) pastron kishën dhe (3) e vë në

lëvizje kishën.

5. Një njeri mund të hyjë në trupin e Krishtit me anë të besimit në Të (Romakëve 10:10), pendimit për mëkatet që ka kryer (Veprat 11:18), pranimit të Krishtit si Biri i Perëndisë (Romakëve 10:10) dhe pagëzimit në Krisht (Galatasve 3:27).
6. Jezusi na ftoi që të mund të na falë mëkatet dhe të kemi jetë.
7. Trupi i Jezusit është kisha.

ÇFARË ËSHTË «KISHA»?

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 9)

1. Të kuptuarit e fjalëve nga Fryma e Shenjtë është i rëndësishëm. Ne duhet të kemi dëshirën për të studjuar botën biblike, për të njohur kuptimin e një fjale, ilustrimet dhe format e të menduarit të përdorura nga Jezusi dhe apostujt. (Shikoni faqet 2–7 të mësimin “Çfarë është «Kisha»” si dhe mësimin “Shtojca 3”.)
2. Fjala «kishë» i referohet trupit (bashkësisë) të atyre që i janë bindur ungjillit të Krishtit dhe janë shpëtuar nga gjaku i Tij. Trupi është «kisha» si një bashkësi lokale kristianësh të një vendi. Gjithashtu, ajo u referohet të gjithë të shpëtuarve nëpër botë.
3. Fakti se kisha është tempulli i Perëndisë do të thotë se Perëndia banon ne mes të njerëzve të Tij. Për këtë arsye, ne duhet të jetojmë, punojmë dhe nderojmë si njerëz të zotëruar nga Perëndia.
4. Kristianët përbëjnë një ndërtesë «të gjallë», kishën. Çdo kristian duhet të rritet vazhdimisht.
5. Krishti është kreu i kishës, ashtu si burri është kreu i gruas. Krishti e do kishën ashtu si burri e do gruan e tij.
6. Një njeri hyn në kishën e Krishtit përmes besimit, pendimit, pranimit dhe pagëzimit. Perëndia i shton kishës së Tij çdo njeri të shpëtuar. Njeriu nuk mund ta bëjë dot këtë.
7. Kisha mban emrin e Krishtit, takohet së bashku për nderimin e Tij dhe bën punën e Tij në botë. Fryma e Shenjtë e Krishtit jeton në kristianët.

NGJARJA E DYTË PËR NGA RËNDËSIA

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 10)

1. Kisha është plotësimi i Porosisë (Urdhëresës) së Madhe (Mateu 28:20). Kisha është, gjithashtu, trupi i Krishtit në tokë.

2. Përemri «ata» te Veprat 2:1 u referohet «të njëmbëdhjetë apostujve» te Veprat 1:26. Bibla nuk tregon në asnjë vend se ndonjë njeri tjetër, përveç apostujve, u pagëzua me Frymën e Shenjtë në Ditën e Rrëshajëve.
3. Apostujt u pagëzuan me Frymën e Shenjtë për të mundësuar shpërndarjen e mesazhit të Perëndisë, për të vërtetuar se mesazhi ishte nga Perëndia dhe për t'i dhënë një numri kristianësh frymë për të kryer mrekulli.
4. Pagëzimi i apostujve me Frymën e Shenjtë konfirmon se Testamenti i Ri na u dha nga njerëzit e frymëzuar.
5. Si evidencë e hyjnisë së Krishtit, Pjetri foli për mrekullitë e Tij, ringjalljen e Tij, plotësimin e profecisë, evidencën e dëshmitarëve dhe zbritjen e Frymës.
6. Ringjallja e Krishtit është jetësore për planin e shpëtimit të Perëndisë. Krishti nuk mund të mendohej si Biri hyjnor i Perëndisë, në qoftë se Ai nuk do të ishte ngritur nga vdekja.
7. Nuk ka tragjedi më të madhe se ajo e të qenit të humbur në mëkat.
8. Për kushtet e shpëtimit, Marku 16:15–16 thekson besimin, Lluca 24:46–47 pendimin dhe faljen e mëkateve dhe Mateu 28:18–20 pagëzimin.
9. Veprat 22:16 bashkë me Veprat 2:38 vërtetojnë se pagëzimi bëhet për të marrë faljen e mëkateve.

KISHA E TESTAMENTIT TË RI

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 11)

1. Ungjijtë krijuan një ndjenjë pritjeje, por pamja e parë dhe *me jetë* e kishës është te Veprat 2, sepse kisha u themelua atë ditë.
2. «Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimin të apostujve» do të thotë se me besnikëri ata ndoqën atë që apostujt e frymëzuar kishin predikuar. Kristianët duhet të kenë të njëjtin dedikim ndaj Fjalës së Perëndisë sot.
3. Nderimi në bashkësi, puna dhe jeta e përditshme e kristianëve duhet të udhëhiqen nga Fjala e Perëndisë. Njerëzit e Tij duhet të jetojnë sipas mësimeve të gjendura në Fjalën e Tij.
4. Ne e njohim udhëheqjen e Jezusit si kreu i Kishës duke iu bindur Fjalës së Tij, që na është dhënë me anë të apostujve.
5. Jo, kisha e Krishtit nuk mund të ekzistojë, në qoftë se Fjala e Krishtit nuk ndiqet.

6. Kisha në Jeruzalem kishte të përbashkët mendjen, zemrën dhe doktrinën (mësimin).
7. Po, kisha e Jeruzalemit është një shembull i mirë e asaj se çfarë Krishti do që kisha e Tij të jetë.
8. Me anë të dëshirës personale, ata që vijnë te Krishti, ia japin jetën e tyre ungjillit të Tij dhe hyjnë në trupin e Tij, kishën. Me pas ata janë të bashkuar nga Fryma e Shenjtë me Krishtin dhe me çdo anëtar tjetër të trupit të Tij. Kristianët e mbajnë unitetin nëpërmjet dashurisë për njëri-tjetrin, duke falur njëri-tjetrin e duke nderuar Fjalën e shenjtë gjatë adhurimit të dielave, në punët e mira dhe në jetën e përditshme.
9. Kisha e sotme duhet të jetë e bindur ndaj Fjalës së Perëndisë, dhe duhet të karakterizohet nga dhembshuria. Çdo njeri që i është bindur ungjillit, është bërë një me Krishtin dhe me të gjithë anëtarët e tjerë të kishës. Kristianët janë një familje me një zemër dhe një jetë.

FJALA E VEÇANTË E KRISHTIT PËR NJERËZIT E TIJ

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 12)

1. Jezusi mund të kishte zgjedhur diçka tjetër për veten e Tij: «megjithatë» te Mateu 26:39 Ai iu nënshtrua vullnetit të Perëndisë. Shpëtimi ynë varej nga bindja e Tij.
2. Fjala «kishë» është përdorur 114 herë në Testamentin e Ri. Ne nuk mund ta kuptojmë rrugën e shpëtimit të Krishtit pa kuptuar përdorimin e kësaj fjale të rëndësishme në Testamentin e Ri. (Shikoni mësimin “Shtojca 3”.)
3. Fjala «kishë» përgjithësisht nënkupton një bashkësi, si te Veprat 19:25.
4. Fjala «kishë» në Testamentin e Ri jo gjithmonë nënkupton një bashkësi fetare apo njerëz «të thirrur».
5. Njerëzit e Perëndisë njiheshin si «të thirrur» apo «të veçuar», ashtu si Fryma e Shenjtë solli kuptim të ri për fjalën «kishë».
6. Perëndia sot i thërret njerëzit në Mbretërinë e Tij përmes ungjillit (1 Thesalonikasve 2:12; 2 Thesalonikasve 2:14).
7. Sauli (apostulli Pal) u bë kristian, kur dëgjoi ungjillin dhe iu bind atij. Pas kësaj, ai u pagëzua.
8. Në kuptimin praktik, fjala «kishë» është përdorur në tre mënyra në Testamentin e Ri: (1) i referohet një bashkësie njerëzish të

shpëtuar të një vendi (1 Korintasve 1:2; 1 Thesalonikasve 1:1), (2) i referohet një grupi bashkësisht në një zonë (Veprat 9:31; Galatasve 1:2) dhe (3) i referohet një bashkësie kristianësh (1 Korintasve 11:18).

MBRETI, MBRETËRIA DHE KISHA

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 13)

1. Po, përmbushja e një profecie është më e madhe se simbolet dhe numrat e vetë profecisë.
2. Mbretëria e parë e përmendur në Bibël është mbretëria e Babelit, Erikut, Akadit dhe Kalnes. Fjala «mbretëri» është përdorur këtu në kuptimin politik.
3. Perëndia ishte mbreti e Izraelit, kreu i qeverisë dhe kreu i fesë së tyre. Izraeli ishte një «teokraci» (një komb i qeverisur nga Perëndia).
4. Mbreti Saul duhet të ishte shërbëtori i Jehovait. Autoriteti i Tij duhej të kufizohej nga ligji i Moisiut.
5. Sipas profecisë së Danielit, gjendur në librin e profetit Daniel, mbretëria që do të vinte do të ishte e veçantë. Ajo do të ishte një mbretëri e përjetshme e do të kishte një natyrë krejtësisht të ndryshme nga gjithë mbretëritë e tjera.
6. Fjalët e Jezusit dhe të Gjon Pagëzorit tregojnë se mbretëria që do vinte, ishte afër dhe ishte e një rëndësie të madhe për planin e Perëndisë. Ardhja e mbretërisë ishte përmbushja e profecisë së Danielit. Ajo erdhi nga Perëndia e jo nga njeriu.
7. Me anë të udhëheqjes së Frymës së Shenjtë, termi «mbretëri» gradualisht u zëvendësua me fjalën «kishë». Përdorimi i kësaj fjale tregon se si roli mbretëror i Krishtit mbi zemrat e njerëzve krijon kishën.
8. Një njeri hyn në mbretëri sot duke iu bindur ungjillit përmes pagëzimit në Krisht.
9. Pali ishte në mbretërinë e Perëndisë, por priste me padurim që të hynte në mbretërinë hyjnore. Kristianët besnikë jetojnë tani nën ligjin shpirtëror të Krishtit, por ata do të hyjnë në një marrëdhënie më të ngushtë dhe më të plotë me Perëndinë, Krishtin dhe Frymën e Shenjtë në përjetësi.

EMRAT HYJNORË TË KISHËS (1)*(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 14)*

1. Jezusi i urdhëroi apostujt e Tij të prisnin në Jeruzalem. Dhjetë ditë më vonë, apostujt u pagëzuan me Frymën e Shenjtë dhe, për herë të parë, ungjilli u predikua. Tre mijë vetë e pranuan Fjalën e Perëndisë dhe u pagëzuan në Krishtin. Kështu, kisha lindi!
2. Kristianët, për të përshkruar rolin e tyre në marrëdhënie të ndryshme, janë quajtur me emra si «kisha», «trupi i Krishtit» dhe «mbretëria».
3. Jezu Krishti është Mbreti (kreu) i Mbretërisë së Tij shpirtërore dhe anëtarët e kishës (kristianët) janë qytetarë të mbretërisë së Tij.
4. Krishti e themeloi kishën, e bleu atë, e zotëron dhe shërben si kreu i saj. Kisha gjithashtu mund të quhet «kisha e Perëndisë».
5. Emrat e veçantë për kishën u dhanë nga Perëndia. Ata plotësojnë një qëllim hyjnor dhe duhet t'i përdorim.
6. Marrëdhëniet e kishës janë reflektuar në emërtimet që e përshkruajnë atë si: «familja e Perëndisë», «dishepujt e Perëndisë», «tempulli i Perëndisë» dhe «kisha e të parëlindurve».
7. Kristianët janë familja e Perëndisë. Gjatë pagëzimit të tyre, Perëndia i adopton njerëzit si fëmijët e Tij, duke u dhënë atyre bekime të shumta dhe duke i bërë trashgimtarë të jetës së përjetshme me Krishtin.
8. Kur i referohemi kishës ashtu si i referohet Bibla, bëjmë atë që Perëndia pret prej nesh.

EMRAT HYJNORË TË KISHËS (2)*(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 15)*

1. I krishteri (kristiani) është një ndjekës i Krishtit. Si i tillë, ai përpiqet të jetojë sipas udhëzimeve të Tij.
2. Pali tha: «Sepse për mua të jetuarit është Krishti dhe të vdekurit është fitim.»
3. Ata që pagëzohen, adoptohen si fëmijë të Perëndisë. Ata kanë një trashëgimi të përjetshme, ashtu si kanë edhe fuqinë dhe mbështetjen e familjes tokësore të Perëndisë (kishën). Perëndia është Ati, Jezusi është vëllai më i madh dhe gjithë kristianët janë vëllezër dhe motra në Krisht.

4. Fjala «dishepull» shfaqet në Testamentin e Ri 238 herë.
5. Dishepulli është një njeri që e jep veten e tij për një qëllim të lartë dhe vazhdimisht mëson nga më i madhi. Ai është një dëgjues, një nxënës dhe një studjues i mirë.
6. Gjatë jetës së Tij në tokë, ndjekësit e Jezusit u quajtën «dishepuj» të Tij. Te Veprat, Letrat dhe Zbulesa, ata u quajtën «të shenjtë» në lidhje me thirrjen e tyre dhe «të shenjtë» apo «vëllezër» në marrëdhëniet e tyre me njëri-tjetrin.
7. Mbretëria e Perëndisë është e përjetshme.
8. «Shenjtoret» janë të veçuar për Perëndinë. Një njeri bëhet «shenjtore» (i veçuar për Perëndinë), kur bëhet kristian, duke iu shtuar kishës.
9. Shenjtori është thirrur me një thirrje të shenjtë, jeton një jetë të shenjtë dhe kërkon që të paraqitet përpara Perëndisë në ditën e fundit midis atyre që janë «shenjtore, faqebardhë dhe të pafajshëm». (Shikoni Kolosianëve 1:22.)

KRISHTI, KREU I KISHËS

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 16)

1. Udhëheqësit, të cilët nuk janë në krye për të udhëhequr, nuk janë udhëheqës të vërtetë.
2. Jezusi e udhëheq kishën me anë të ligjit të Tij. (Shikoni Efesianëve 1:21, 23; Kolosianëve 1:18, 19.)
3. Krishti do të mbretërojë si kreu i kishës deri në fund të kohës, deri sa të kthehet në ditën e fundit për të gjykuar botën me drejtësinë e Tij.
4. Jezusi u bë Shpëtimtari ynë i përkryer duke jetuar një jetë të përkryer dhe duke iu bindur Perëndisë, Atit.
5. Ne modelohemi sipas gjërave që shikojmë. Kristianët e shikojnë jetën e Krishtit si një model për të jetuar. Ai gjithmonë i udhëheq ata me jetën e Tij të përkryer.
6. Ne duhet të ndjekim shembullin e Krishtit duke qenë të përlulur dhe duke shërbyer.
7. Kristianët «i lajnë këmbët njëri-tjetrit» duke u shërbyer të gjithëve me të gjitha mundësitë e tyre.

HYRJA NË KISHË

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 17)

1. Ne e kuptojmë se ç'vlerë të paimagjinueshme ka kisha e Perëndisë po të kemi parasysh origjinën e saj hyjnore, koston e lartë me të cilën u ble dhe rëndësinë e saj në planin e Perëndisë për shpëtimin.
2. Po, kushtet e Porosisë së Madhe janë të vlefshme për ne sot. Ato janë në fuqi deri në fund të botës (Mateu 28:18–20).
3. Nuk mund të shpëtohem si hajduti në kryq, sepse ai vdiq nën ligjin e vjetër. Tani që Krishti ka vdekur për ne, duhet t'i bindemi Urdhërimit të Tij të Madh.
4. Që të bëheni anëtarë të kishës sot, duhet të besoni, të pendoheni, të pranoni Krishtin dhe të pagëzoheni (Veprat 2:38, 47).
5. Nuk janë njerëzit ata që ia shtojnë të shpëtuarit kishës së Perëndisë; vetëm Perëndia mund ta bëjë një gjë të tillë.
6. Kur dikush bën çfarë tregohet në librin e Veprave për t'u kthyer në kristian, Perëndia do të bëjë për të të njëjtën gjë që bëri për ata që iu bindën vullnetit të Tij në librin e Veprave.
7. Një njeri mund të sigurohet se ai është në kishën e Krishtit, kur ai i bindet ungjillit në të njëjtën mënyrë që njerëzit iu bindën te kapitulli i dytë i librit të Veprave. Ai mund të jetë i sigurtë, sepse premtimet e Perëndisë janë të sigurta.
8. Por, kur dikush i ndryshon kushtet që Perëndia ka vendosur për shpëtim, një e keqe e paimagjinueshme ka ndodhur. Asnjë nuk mund ta marrë seriozisht urdhërimin e Jezusit pa iu bindur këtyre kushteve dhe pa e kuptuar se sa të rëndësishme janë ato në planin e Perëndisë.

UNITETI I KISHËS

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 18)

1. Uniteti është i dobishëm, sepse nxit besimin në Krisht. Ai është i rëndësishëm, sepse vetë Zoti ynë u lut për të.
2. Përpara kryqëzimit të Tij, Krishti u lut për unitetin e besimtarëve.
3. Pali u lut për unitetin e kishës në Korint në emrin e vetë Jezu Krishtit.
4. Kristianët janë bërë një me Krishtin dhe një me njëri-tjetrin, ashtu si anëtarët e një familjeje apo fisi.
5. Kur dikush pagëzohet në Krisht, ai bëhet një me gjithë anëtarët

- e tjerë të kishës së Perëndisë, pra me kristianët e tjerë.
6. Kisha ka një mësim dhe një besim të vetëm. Uniteti i jepet nga Fryma e Shenjtë çdo njeriu që hyn në trupin e Krishtit, por për ta mbajtur atë unitet, çdo kristian duhet t' u bindet mësimëve të Biblës.
  7. Nënshtrimi ndaj vullnetit të Krishtit prodhon unitet.
  8. Uniteti në mësim vjen nga preokupimi i çdo kristiani për t'iu bindur Biblës, ndërsa uniteti në jetën e përditshme vjen nga preokupimi për njëri-tjetrin. Kisha ka nevojë për të dyja.
  9. Për të mbajtur unitetin, kristianët duhet t' i trajtojnë vëllezërit dhe motrat me dashuri dhe respekt. Secili duhet të heqë dorë plotësisht nga opinionet dhe dëshirat personale, duke mos bërë asgjë i shtyrë nga interesi personal, por duke parë interesin e të tjerëve më parë.

CILA ËSHTË KISHA E DHJATËS SË RE

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 19)

1. Të kuptuarit e kishës së Testamentit të Ri do të influencojë jetën tonë të përditshme dedikuar Perëndisë, identitetin tonë shpirtëror, nderimin tonë dhe shërbesën tonë shpirtërore.
2. Veprat 2:41–47, 5:11, 7:38 dhe 8:1, 3 tregojnë se kisha e Testamentit të Ri filloi në Ditën e Rrëshajëve.
3. Devijimet të dukshme nga Fjala e Perëndisë filluan në shekullin e dytë. Këto devijime arritën kulmin në shek. VII, me krijimin e Kishës Katolike, e cila solli krijimin e papatit (institucionit të Papës së Romës) dhe të një hierarkie fetare të komplikuar.
4. Qëllimi i kishës së Testamentit të Ri është që mos të jetë as më shumë dhe as më pak, por trupi i Krishtit i përshkruar në Bibël.
5. Individët kristianë përbëjnë trupin e Krishtit.
6. Krishti nuk i thirri dishepujt e Tij, që të formojnë ndarje fetare në botë. Ai thjesht i thirri ata për të qenë dishepujt e Tij. Asnjë ndarje fetare nuk gjendet në Bibël dhe asnjë nuk ekzistoi për shekuj me radhë, pas fillimit të kishës.
7. Po, kristianët sot duhet të ndjekin praktikatat e aprovuara të kishës së Testamentit të Ri, të cilat u krijuan sipas udhëzimeve të Perëndisë.
8. Çdo emër i ndryshëm nga emrat që gjenden në Testamentin e Ri për kishën, nuk e identifikon një grup si kishë të Testamentit të Ri.
9. Po, ne mund ta identifikojmë kishën e Testamentit të Ri dhe të

shikojmë se si është e ndryshme nga ndarjet fetare sot. Gjithsesi ne duhet të mbajmë parasysh se një kishë nuk mund të jetë kishë e Testamentit të Ri, vetëm sepse mban një emër që gjendet në Testamentin e Ri.

ÇFARË DO TË BËNI ME JEZUSIN?

(Përgjigjet e pyetjeve rreth kapitullit 20)

1. Meqënëse Jezusi është rruga e vetme për në qiell, përgjigjja jonë për Të do të vendosë se ku do ta kalojmë përjetësinë.
2. Foshnjat dhe fëmijët e vegjël nuk kanë nevojë për t'u pagëzuar, sepse ata nuk e kuptojnë se çfarë është mëkati.
3. Pagëzimi është për heqjen apo faljen, e mëkateve.
4. Për të dalluar kishën e Testamentit të Ri, pyet: «A po përpiqen ata që të jenë kisha e Testamentit të Ri?», «A e marrin Darkën e Zotit çdo të diel?», «A këndojnë pa shoqërimin e instrumenteve muzikorë?», «A luten në emër të Jezusit?», «A kontribuojnë çdo të diel nga të ardhurat e tyre?», «Si janë organizuar?», «A kanë një qendër që i drejton në tokë?», «Cili është misioni i tyre?».
5. Romakëve 6:4 na mëson se pagëzimi është varrosje në ujë.
6. Një mënyrë e mirë për të përshkruar jetën e një kristiani është të thuash se ai është pagëzuar në Krisht dhe se është një ndjekës i Krishtit.
7. Kristiani qëndron afër Fjalës së Perëndisë, kështu që mund të shikojë dhe të imitojë se si Krishti iu bind besnikërisht Perëndisë.
8. Çdo të diel, ditën e Perëndisë, kristianët nderojnë së bashku duke kënduar, duke u lutur, duke studjuar Fjalën e Perëndisë, duke marrë Darkën e Zotit dhe duke i kthyer Perëndisë një pjesë të të ardhurave me të cilat Ai i ka bekuar.
9. Në krijimin e Darkës së Zotit, Jezusi përdori bukën e paardhur dhe frutin e vreshtit.
10. Për t'u bërë kristianë dhe për të jetuar si të tillë, ju duhet (1) të vini te Krishti, (2) të filloni të jetoni për Të, (3) të nderoni me kristianët e tjerë rregullisht dhe (4) të filloni t'u shërbeni të tjerëve.

Autor: *Eddi Cloer*

Marrë nga libri: “*Si të bëhesh një kristian besnik*”

© 2002 E VERTETA PER SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara